

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui,

Mamaliga Fiodor xxxxx, născut la
xxxx, originar și domiciliat în r-nul
xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 20.07.2018 – 30.10.2019;

Instanța de apel: 22.11.2019 – 30.06.2020;

Instanța de recurs: 03.10.2020 – 24.05.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 30.10.2019, Mamaliga Fiodor a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Mamaliga Fiodor, în beneficiul lui Barba Anatoli, prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

A fost respinsă pretenția lui Barba Anatoli către Mamaliga Fiodor cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 20 000 lei, ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă pretenția acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Mamaliga Fiodor a cheltuielilor judiciare suportate de către stat la efectuarea expertizei judiciare în sumă de 876 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Mamaliga Fiodor, la 16 ianuarie 2017, aproximativ la ora 19¹⁰, conducând automobilul de model „xxxx”, cu numărul de înmatriculare

xxxxxx, deplasându-se pe traseul R-25 km 2+200 m în direcția s. Vorniceni, dinspre mun. Strășeni, nu a manifestat atenție sporită, ignorând cerințele, dar și prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: - pct. 45 sub pct. 1) potrivit căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; - pct. 45 sub pct. 2) care stipulează că, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, ajungând peste podul de la intrarea în s. Vorniceni, r. Strășeni, l-a tamponat pe cet. Barba Dumitru, care traversa drumul și care, în urma leziunilor corporale primite, a decedat.

Acțiunile lui Mamaliga Fiodor, au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura raionului Strășeni prin care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de tipul penitenciarului și de respingerea solicitării acuzatorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la condamnatul Mamaliga Fiodor în mărime de 876 lei (opt sute șaptezeci și șase) lei în folosul statului.

- inculpatul Mamaliga Fiodor, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat.

3.1 În motivarea apelului, procurorul a indicat că:

- sentința nominalizată în partea ce ține de tipul penitenciarului și de respingerea solicitării acuzatorului privind încasarea cheltuielilor judiciare este nefondată;

- conform art. 72 alin. (2) Cod de Procedură penală, în penitenciar de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență, iar conform art. 229 alin.(2) Cod de Procedură penală, instanța de judecată, poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și a apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat.

3.2 În motivarea cererii de apel inculpatul Mamaliga Fiodor a indicat că:

- infracțiunea de care este învinuit nu a fost confirmată cu probe

concludente și veridice, iar unele din ele dimpotrivă dovedesc nevinovăția sa;

- prima instanță a dat o apreciere eronată probelor puse la baza condamnării, depășindu-și atribuțiile;

- în dezbaterile judiciare și după ce în faza de replici acuzatorul de stat a recunoscut că este o greșeală în rechizitoriu prima instanță la inițiativa ei deja în sentință scrie conținutul pct. b) din învinuire în redacția corectă cum este prevăzut de RCR;

- instanța și-a depășit atribuțiile;

- conform ordonanței prezentată expertului viteza regulamentară permisă este de 90 km/h și viteza de deplasare a șoferului 30-35, conform ordonanței se încadrează cu mult în limita maximă prevăzută de norma legală. Șoferul este obligat să aleagă viteza reieșind din vizibilitatea drumului. Procesul verbal de cercetare la fața locului prezentat la dosar este pe blanchetă de pe timpurile anterioare, în prezent este o altă blanchetă care include toate datele și anume a două experimente care urmau a fi petrecute la fața locului și anume primul la ce distanță șoferul poate să vadă obstacolul și al doilea care este distanța de vizibilitate a drumului;

- concluzia expertului este bazată pe ordonanța și pe actele întocmite în timpul anchetei. Expertul a explicat că, șoferul nu putea să evite tamponarea pentru că nu putea să prevadă că noaptea pe drum putea să i iasă un pieton într-un loc interzis la ora respectivă fără elemente reflectorizante. Acestea sunt declarațiile specialistului- expert auto-tehnic care a întocmit și raportul de expertiză auto-tehnică și aceste probe dovedesc cu certitudine nevinovăția sa;

- expertul a menționat că, șoferul nu era obligat să dea dovadă de o prudență sporită. Este în drept șoferul să conteze că alt conducător la trafic respectă circulația rutieră— raportul de expertiză medico legală nr. 08 din 17.01.2017 conform căruia moartea lui Barba Dumitru a survenit în rezultatul șocului traumatic instalat în urma traumei asociate a capului cu fractură de oase craniene și hemoragie intracerebrală, în sângele cadavrului s-a depistat 5.83 promile de alcool etilic, ceea ce constituie ebrietate gravă (f-d-31-32);

- potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr.34/12/1-R-1405 din 13.03.2017 din conținutul căruia reiese că, conducătorul automobilului de model xxxxx cu n/î xxxxx nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frânarea. Acest raport de expertiză și declarațiile expertului pe deplin dovedesc nevinovăția sa, prima instanță a ignorat aceste probe ce îl îndreptățesc efectuând cercetarea judecătorească numai în direcția învinuirii. Acest fapt se confirmă în

pct.19 și 20 a sentinței prin care prima instanță a motivat că expertul nu are competența de a interpreta RCR;

- ignorarea de către prima instanță a raportului de expertiză auto tehnică nr.34 este specificat în pct.20 a sentinței. Prima instanță argumentează că expertul a declarat că unele aspecte descrise în raport puteau suporta schimbări pentru că procesul verbal este pe blanchetă veche și nu conține toată informația, era nevoie de încă două experimente pentru a face calculele care lipsesc;

- prima instanță argumentează vinovăția sa prin faptul că din momentul când a devenit posesor al permisului de conducere se prezumă că cunoaște despre faptul că este conducător al mijlocului de pericol sport și că urmează să respecte cu strictețe RCR ținând cont de cerințele pct. 45 alin. 1 și 2 RCR;

- este eronată și concluzia instanței menționată în pct. 16 al sentinței când spune că, drumul era luminat de automobilul condus de Cvasov care venea la întâmpinare și dacă el a văzut victima atunci și el trebuia s-o vadă. Consideră o concluzie greșită fiindcă instanța încearcă să pună caracteristicile tehnice a automobilului Mercedes care venea la întâmpinare pe seama sa și a automobilului xxx care dispune de alte caracteristici tehnice.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul procurorului în Procuratura raionului Strășeni. A fost admis apelul inculpatului Mamaliga Fiodor și casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, lui Mamaliga Fiodor recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare de 3 (trei) ani, în temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 (doi) ani. În rest sentința a fost menținută.

4.1 Instanța de apel, reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței judiciare, a concluzionat că, urmează a fi respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul Mamaliga Fiodor privind achitarea acestuia, or, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Prima instanță corect a constatat că, inculpatul Mamaliga Fiodor, la 16 ianuarie 2017, aproximativ la ora 1910, conducând automobilul de model „xxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, deplasându-se pe traseul R-25 km 2+200 m în direcția s. Vorniceni, dinspre mun. Strășeni, ajungând peste podul de la intrarea în s. Vorniceni, r. Strășeni, l-a

tamponat pe cet. Barba Dumitru, care traversa drumul și care, în urma leziunilor corporale primite, a decedat.

Instanța de apel nu a reținut alegațiile apelantului precum că, cercetarea judecătorească s-a petrecut numai în sensul și direcția de învinuire, dar nu sub toate aspectele așa cum prevede norma legală, întrucât, prima instanță corect a statuat că, faptele reținute în sarcina inculpatului rezultă din analiza coroborată a următoarelor mijloace de probă, și anume declarațiile martorului Cvasov Valentin, schița accidentului rutier (f.d.21-22), planșa fotografică anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.12-20), care au fost întocmite exclusiv din declarațiile inculpatului (f.d. 22), cât și prin declarațiile inculpatului, care în ședința de judecată a menționat că el a frânat și a oprit după tamponarea pietonului.

A respins argumentele invocate de către apelant în ceea ce privește emiterea de către prima instanță a unei sentințe neîntemeiate, bazată pe o interpretare eronată și anume că, pietonul le fel era obligat să respecte Regulamentul circulației rutiere, întrucât potrivit declarațiilor martorului Cvasov Valentin, s-a constatat că, când a văzut victima traversând carosabilul ultimul a claxonat, iar inculpatul fiind posesor al permisului de conducere cunoștea, sau trebuia să cunoască, că semnalizatorul sonor (claxonul) este utilizat în cazul prevenirii unui accident în traficul rutier. Prin urmare, inculpatul trebuia să prevadă situația periculoasă, să încetinească mersul, însă acesta nu a reacționat, ignorând acest fapt.

Analizând în ansamblu probele administrate, instanța de apel nu a constatat temeiuri pentru a pune la îndoială depozițiile martorului Cvasov Valentin, dat fiind că ele sunt succesive și nu se contrazic. Acestea se confirmă și prin schița accidentului rutier (f.d.21-22), planșa fotografică anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.12-20), care au fost întocmite exclusiv din declarațiile inculpatului (f.d.22), cât și prin declarațiile inculpatului, care în ședința de judecată a menționat că, el a frânat și a oprit după tamponarea pietonului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel fără nici un dubiu rezonabil a stabilit vinovăția inculpatului Mamaliga Fiodor și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod Penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

A menționat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Mamaliga Fiodor, în vederea corectării, reeducării, prima instanță i-a stabilit o măsură de pedeapsă prea aspră, or, ultimul a comis infracțiunea din imprudență, luând în considerație și starea de ebrietate a victimei. Iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Mamaliga Fiodor prima instanță nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Mamaliga Fiodor este posibilă prin izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că, inculpatul Mamaliga Fiodor a comis o infracțiune ce periclitează relațiile sociale cu privire la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei, fiind ignorate și prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Mamaliga Fiodor a comis infracțiunea din imprudență, iar victima se afla în stare de ebrietate, or, potrivit raportul de expertiză medico-legală nr. 08 din 17 ianuarie 2017, în sângele cadavrului s-a depistat 5,83 promile de alcool etilic, ceea ce constituie ebrietate gravă (f.d.31-32) și care la fel, duce la lipsa de dexteritate la trafic.

Astfel, a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin stabilirea termenului de 2 ani suspendare a executării pedepsei de 3 ani închisoare, stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 30 octombrie 2019 și că inculpatul Mamaliga Fiodor urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal Cod penal, ținând cont de faptul că, inculpatul Mamaliga Fiodor nu are antecedente penale, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, are la întreținere doi copii minori, ar fi legal și rațional de a suspenda executarea pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, ceea ce va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Din aceste considerente instanța de apel a reținut că, executarea reală

a pedepsei stabilite lui Mamaliga Fiodor nu este rațională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod Penal, se va dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Mamaliga Fiodor, cu condiția că acesta în termenul de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Nu a reținut ca fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpatul Mamaliga Fiodor a cheltuielilor judiciare suportate în cadrul urmăririi penale în sumă de 876 lei, pentru perfectarea raportului de expertiză judiciară nr. 08 din 17.01.2017, întrucât prima instanță just a constatat că, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului cu atât mai mult că acestea sunt cheltuieli efectuate până la modificările operate de Legea nr.316 din 22.12.2017 și intrate în vigoare 09.02.2018.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care invocând incidența pct. **6, 10** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, în privința inculpatului Mamaliga Fiodor, cu menținerea hotărârii primei instanțe, deoarece apelul avocatului declarat în numele inculpatului, greșit a fost admis.

- avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6, 8* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, și sentinței și dispunerea achitării lui Mamaliga Fiodor pe motiv ca fapta nu întrunește elementele infracțiunii cu respingerea acțiunii civile.

5.1 În susținerea recursului procurorul menționează că:

- este eronată constatarea instanței de apel, la adoptarea soluției, prin care a mizat pe argumente ce reiese din personalitatea inculpatului, de circumstanțele comiterii infracțiunii, nu pot substitui acel fapt că a fost spulberată viața unei persoane, viața persoanei fiind una din valorile incomensurabile;

- instanța de apel reformând sentința în partea individualizării pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpatul Mamaliga Fiodor, astfel încât, fapta imputată fiind din categoria celor grave, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, desprindem că aceste circumstanțe relevă că, unica

și indiscutabila metodă de reeducare și corijare a inculpatului, este condamnarea acestuia la pedeapsa reală;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei pentru Mamaliga Fiodor, urma să țină cont că, inculpatul de la bun început nu a demonstrat nici o remușcare pentru fapta care a fost diferit justiției, negând vehement vinovăția sa, nu a recuperat cheltuielile de funerare, suportate de succesorul părții vătămate;

- concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului greșite și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, astfel încât, instanța de apel neîntemeiat a admis apelul declarat de avocat și a dispus desființarea sentinței sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Mamaliga Fiodor.

5.2 În susținerea recursului avocatul Pruteanu Vasile indică:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ca hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ca s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a verificat coroborarea acuzațiilor înaintate cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, limitându-se numai la o transcriere formală a conținutului acuzațiilor din rechizitoriu și din sentință, fără a le da acestora o apreciere obiectivă, fără a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod, fără a face o analiză suficientă a probelor prezentate cu expunerea argumentărilor sale, ce a avut drept urmare motivarea greșită a soluției de recunoaștere a vinovăției lui Mamaliga Fiodor în comiterea infracțiunii incriminate.

- instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, nu a dat o apreciere corectă declarațiilor lui Mamaliga Fiodor, a martorilor Cvasov V., Lungul V., procesului-verbal de cercetare la fața locului din 16 ianuarie 2017, cu planșa fotografică și schița accidentului anexe, raportului de expertiză auto-tehnică nr. 34/12/1-R-1405 din 13 martie 2017, din conținutul căruia reiese că, conducătorul automobilului de model „UAZ - 469”, Mamaliga Fiodor, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Barba Dumitru (de fapt, potrivit raportului de expertiza medico-legală în sângele cadavrului s-au depistat 5,83 promile de alcool etilic, ceea ce constituie ebrietate gravă (f.d.31-32)) folosind frâna, dar s-a axat pe deducțiile absolut neîntemeiate ale primei instanțe;

- întru recunoașterea vinovăției inculpatului instanța de apel a reținut

doar argumentele părții acuzării, lăsând fără apreciere probele administrate și poziția părții apărării, acționând și acestea după principiul dacă este persoana decedată în rezultatul accidentului rutier, în oricare împrejurări conducătorul auto trebuie pedepsit, indiferent dacă este sau nu vinovat;

- nici instanța de apel, nici prima instanță nu au analizat circumstanțele cazului în coraport cu prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. din 13-05-2009;

- fapta incriminată inculpatului prin rechizitoriu nu și-a găsit confirmare, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or, doar în cazul în care cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul material, iar în cazurile prevăzute de lege și cel moral, cauzat prin acțiune sau omisiune.

6. La recursul ordinar declarat de către procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, avocatul Pruteanu Vasile a depus referință și pledează pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind neîntemeiat.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul a constatat:

Potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării acesteia, au a fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, anume în partea dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei cu

închisoarea stabilite inculpatului Mamaliga Fiodor.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul Penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de alegațiile recurentului privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Mamaliga Fiodor și anume în partea suspendării condiționate a executării acesteia, ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit conchide că este inadmisibil, or instanța de apel în decizia sa pct. 41-55(f.d. 41-43, vol. II) și-a motivat corect soluția de stabilire a măsurii și mărimii pedepsei inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu închisoare de 3 ani și suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 2 ani, ținând cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75, 76, 77, 90 Cod penal, precum și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Mamaliga Fiodor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, fără a exista impedimente de a suspenda condiționat executarea pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a conchis că prima instanță i-a stabilit o măsură de pedeapsă prea aspră, deoarece inculpatul Mamaliga Fiodor a comis infracțiunea imputată din imprudență, totodată a luat în considerație și starea de ebrietate a victimei, or o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Colegiul Penal lărgit mai menționează că CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul Penal lărgit remarcă, că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului Mamaliga Fiodor, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în latura pedepsei, și că recursul ordinar este unul neîntemeiat.

7.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, Colegiul a stabilit:

Potrivit textului recursului, acesta a indicat temei de recurs sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, cazuri ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul Penal lărgit reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma motivului invocat de recurent că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul Penal lărgit constată că această critică nu se confirmă, iar acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de inculpat, anume ce ține de aprecierea probelor administrate în raport cu circumstanțele concrete ale speței, descrise și în *pct. 3.2.* a prezentei decizii, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 174-189, vol. II), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare parțială a sentinței primei instanțe în partea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului Mamaliga Fiodor pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, or în speță instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că au fost administrate suficiente probe credibile care confirmă

prezența elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului Mamaliga Fiodor, fără ca instanța de apel să admită omisiuni ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise în cererea de recurs și reiterate în pct. 5.2. a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume, *nu a dat o apreciere corectă declarațiilor lui Mamaliga Fiodor, a martorilor Cvasov V., Lungul V., procesului-verbal de cercetare la fața locului din 16 ianuarie 2017, cu planșa fotografică și schița accidentului anexe, raportului de expertiză auto-tehnică nr. 34/12/1-R-1405 din 13 martie 2017, din conținutul căruia reiese că, conducătorul automobilului de model „xx”, Mamaliga Fiodor, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Barba Dumitru* (de fapt, potrivit raportului de expertiză medico-legală în sângele cadavrului s-au depistat 5,83 promile de alcool etilic, ceea ce constituie ebrietate gravă (f.d.31-32)) *folosind frânarea, dar s-a axat pe deducțiile absolut neîntemeiate ale primei instanțe, Colegiul Penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, întemeiată pe propria apreciere a probelor, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Or, se atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în sentință și în decizia instanței de apel cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul în cererea de recurs face primordial o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că în acțiunile inculpatului Mamaliga Fiodor nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, că *întru recunoașterea vinovăției inculpatului instanța de apel a reținut doar argumentele*

părții acuzării, lăsând fără apreciere probele administrate și poziția părții apărării, acționând și acestea după principiul dacă este persoana decedată în rezultatul accidentului rutier, în oricare împrejurări conducătorul auto trebuie pedepsit, indiferent dacă este sau nu vinovat, și că nici instanța de apel, nici prima instanță nu au analizat circumstanțele cazului în coraport cu prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. din 13-05-2009, instanța de recurs ordinar la acest capitol remarcă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, și prin care s-a stabilit că faptele reținute în sarcina inculpatului rezultă din analiza coroborată a următoarelor mijloace de probă, și anume declarațiile martorilor Cvasov Valentin, schița accidentului rutier (f.d.21-22), planșa fotografică anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.12-20), care au fost întocmite exclusiv din declarațiile inculpatului (f.d.22), cât și prin declarațiile inculpatului, care în ședința de judecată a menționat că el a frânat și a oprit după tamponarea pietonului, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat corect de instanța de apel în decizia sa, iar temeiuri de a pune la îndoială aceste constatări, instanța de recurs ordinar nu identifică.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În același context, Colegiul Penal lărgit menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Mai mult, Colegiul Penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces

echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul Penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărârile atacate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulietta și de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Mamaliga Fiodor xxxxxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 iulie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion